

[Brusvang]

også at rette herpå, men der skal ikke være nogen tvivl om, at når CD er gået ind i disse forhandlinger, er det, fordi vi føler, at der er et behov for, at der er en garant for ejere af ejerboliger, det være sig parcelhuse eller ejerlejligheder, så der ikke på dette område sættes en udvikling i gang, som er urimelig og uretfærdig over for disse mennesker.

Om augustforlig II dette, at vi har selv været med til at bygge en væsentlig del af forhandlingsresultatet op. Jeg vil tro, at vi har været med til $\frac{3}{4}$ af det, og det førte naturligtvis også til, at vi stemte for dette. Vi stemte for de ekstra udgifter, beskæftigelsesforanstaltningerne m. v., men vi havde sagt til regeringen allerede ved forhandlingernes start: vi tror ikke, at vejen frem er en ny tidselbuket, og vi vil navnlig ikke acceptere, at der sker en forhøjelse f. eks. af registreringsafgiften på biler. Derfor måtte vi sige nej til den sidste fjerdedel, men det betyder ikke, at vi finder, at augustforlig II er et ringe forlig. Vi finder, at det i og for sig i øvrigt er et udmærket forlig, og vi er overbevist om, at ministeren har ret i sin vurdering, når han i sin fremsættelsestale hævder, at dette forlig har været en medvirkende årsag til, at måske ca. 20.000 mennesker ekstra er kommet i arbejde.

Til slut blot denne lille henstilling til regeringen: vi føler, at vi i dette folketing ofte oplever lidt komiske for ikke at sige egentlig uværdige situationer, hvor vi af et bestemt parti piskes rundt i salen med forskellige former for dagsordensforslag, som ikke er megen nytte til, enten fordi de har et forkert indhold, eller fordi de er fremsat på et forkert tidspunkt, og da er det vor tydelige politiske fornemmelse, at hvis regeringen her viste lidt større fleksibilitet og villighed til forhandling, kunne man forudse, hvornår disse situationer ville opstå, og man kunne ved de fornødne kontakter med de partier, som man på skift har haft nogle fornuftige forlig med, finde frem til løsninger, så at det blev undgået, at folketinget blev pisket sådan omkring, som det f. eks. blev i går og i dag til morgen med det resultat, ved jeg, at flere folketingskolleger, som skulle være draget af sted til forskellige tjenstlige gøremål, måtte holdes inde. Det er simpelt hen en uanstændig konsekvens af, at der ikke er truffet den fornødne forberedelse. Det kan godt være, at denne bebrejdelse, denne henstilling, måske ikke så

meget skal rettes til regeringen som til regeringspartiet, for det er regeringspartiet, der med det største ansvar må komme med et udspil på dette område. Det kan ikke være de mindste partier, der skal sidde og få de geniale ideer om, hvordan man undgår sådanne uværdige situationer.

Med disse bemærkninger kan jeg i øvrigt anbefale forslaget til videre behandling i finansudvalget.

Alfred Andersen (SF):

Det har været interessant at følge reaktionen i dagblade og blandt politikere på fremsættelsen af forslaget til finanslov.

Hr. Christophersen mener, at der skal en langsigtet politik til, der realistisk erkender, at vi lever over evne, og at indkomster og forbrug må bringes ned. Hr. Palle Simonsen vil også have besparelser. Min egen reaktion på denne finanslov var den, at det er det første regnskab, jeg har fået forelagt i de 9 måneder, jeg har været medlem af folketinget, der har vist et underskud, og vi har da fået forelagt ikke så få regnskaber i dette folketing fra banker, sparekasser og andre private virksomheder. Så sent som i tirsdags kunne vi læse i Fyns Tidende om en virksomhed på Fyn, som kan vise sit hidtil bedste regnskab, og læg mærke til, at dette firma har måske eksisteret i 150 år. Det kunne vise et overskud på 7,7 mill. kr., og til aktionærene udbetales der et udbytte på 15 pct.

I Erhvervsbladet den 29. november skriver næstformanden i LO, Knud Christensen: Krisepolitikken er slået fejl, det har medført en endnu skævere indkomst- og formuefordeling, uden at der er skabt flere arbejdspladser, og det har medført en endnu skævere indkomst. Industriens overskud steg, siger Knud Christensen, sidste år med 88 pct., og den 16. almindelige vurdering viste et tegn på velstand, når der kan ske så store værdistigninger på jord og fast ejendom. Der skulle derfor ikke være nogen grund til panik, selv om dette finanslovsforslag ser ud, som det gør, for dette finanslovsforslag er ikke udtryk for, efter min mening, at samfundet er på fallittens rand. Tværtimod er det et rigt samfund, vi lever i. Det, der er problemet, er blot, at rigdommen skal fordeles på en anden måde, end det er foreslået her i finanslovsforslaget.